

РЕШЕНИЕ

№ 2446

гр. София, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11544** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

При проверката от Булгартрансгаз ЕАД са предоставени заверени копия на сключени договори за банкови кредити. Към документите е бил приложен и сключеният между Булгартрансгаз ЕАД и Р. (България) ЕАД договор № ФК 03.03.23/09/26.08.2020 г. за банков кредит в размер до 50 000 000 евро. Поетите от Булгартрансгаз ЕАД финансови задължения по договора са наложили извършването на преценка дали сключването на договора води до или може да доведе до нарушаване на сигурността на снабдяването вследствие на задължнялост на енергийното предприятие.

Процесният договор е бил сключен без за това Булгартрансгаз ЕАД да е получило разрешение от КЕВР преди датата на сключване на договора.

Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Акт № Г-КРС-9 от 22.07.2021 г. и въз основа на него е издадено наказателно постановление № НП-92/05.08.2021 г., издадено от председателя на КЕВР, с което на Булгартрансгаз ЕАД, на основание чл. 206, ал. 2, във вр. с ал. 1 от Закона за енергетиката е наложено административно наказание - „имуществена санкция“ в размер на 20 353 /двадесет хиляди триста петдесет и три/ лева, представляваща 0,0055 на сто от годишния оборот на Булгартрансгаз ЕАД за 2020 г., за нарушение на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от Софийския районен съд доказателства.

За да постанови решението си, съдът е провел пълно и законосъобразно съдебно следствие и е събрал необходимите доказателства. Разпитани са установените по делото свидетели: М. Д. и П. Т.. Приложени са материалите от административната преписка. Съдът е обосновал изводите си при изяснена фактическа обстановка, въз основа на цялостен анализ на събраните гласни и писмени доказателства, които изцяло кореспондират едни с други. В съдебното производство пред СРС не са допуснати нарушения, които да обусловят отмяна на издаденото решение.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел, че в административното производство са допуснати неотстраними съществени процесуални нарушения, тъй като при съставяне на АУАН и издаване на НП не са спазени изискванията на чл. 42, т. 3, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН относно дължимото съдържание.

Решението е правилно.

Правилно СРС е обосновал извод, че в настоящия случай, дружеството е санкционирано без да е посочена пълна правна квалификация на извършеното нарушение. Вменената за нарушена разпоредба на чл. 21, ал. 1, т. 23, предл. второ от ЗЕ урежда регулаторно правомощие на КЕВР да разрешава извършването на сделки, които водят или могат да доведат до нарушаване сигурността на снабдяването вследствие на задължнялост на енергийното предприятие. Тук следва да се посочи, че производството по даване на разрешение за извършване на сделки е уредено в чл. 92 от Наредба № 3/2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Поведението на санкционираното дружество е уредено в чл. 92, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., поради което правилно СРС е достигнал до обоснован извод, че процесното нарушение следва да се квалифицира по чл. 92, ал. 2, във вр. ал. 1, т. 2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Това са относимите правни норми по процедурата за даване на разрешение за сключване на сделки, които водят или могат да доведат до нарушаване сигурността на снабдяването вследствие на задължнялост на енергийното предприятие, съгласно чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ. В издаденото НП обаче липсва коректно описание на нарушението, както и относимите правни норми, поради което правилно е отменено от районния съд. Непосочването на относимата към извършеното нарушение правна квалификация, бланкетното цитиране на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние. Разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ не съдържа правило, което обвързва дружеството с дължимо поведение, което след като не е било предприето да води до неговото санкциониране. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя.

Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна

проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане на разноски от страна на касатора се явява неоснователно.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, и направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4255 от 10.11.2022 г. по НАХД № 12450/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), 104-ти състав.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране, да заплати на Булгартрансгаз ЕАД, ЕИК[ЕИК] юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.